

Από τον Πρόεδρο Τόμας Μόνσον

Στάθμιζε το βάδισμα των ποδιών σου

Καθώς κοιτάζουμε προς τον Ιησού ως το Παράδειγμά μας και καθώς ακολουθούμε τα βήματά Του, μπορούμε να επιστρέψουμε με ασφάλεια στον Επουράνιο Πατέρα μας.

Αγαπημένοι μου αδελφοί και αδελφές, νιώθω ταπεινοφροσύνη καθώς στέκομαι ενώπιόν σας αυτό το πρωί. Ζητώ την πίστη και τις προσευχές σας για λογαριασμό μου καθώς μοιράζομαι μαζί σας το μήνυμά μου.

Όλοι εμείς ξεκινήσαμε ένα υπέροχο και ζωτικής σημασίας ταξίδι, όταν αφήσαμε τον κόσμο των πνευμάτων και εισήλθαμε σε τούτη τη σκηνή που λέγεται θνητότητα και που συχνά παρουσιάζει δυσκολίες. Οι πρωταρχικοί σκοποί της υπάρξεώς μας επάνω στη γη είναι να αποκτήσουμε σώμα από σάρκα και οστά, να κερδίσουμε εμπειρία που θα μπορούσε να έλθει μόνον μέσω του αποχωρισμού από τους επουράνιους γονείς μας και να δούμε αν θα τηρούσαμε τις εντολές. Στο βιβλίο του Αβραάμ, κεφάλαιο 3 διαβάζουμε: «Και να τους δοκιμάσουμε με αυτό, για να δούμε αν θα κάνουν όλα όσα ο Κύριος ο Θεός τους τούς προστάξει»¹.

Όταν ήλθαμε στη γη, φέραμε μαζί μας αυτή τη μεγάλη δωρεά από τον Θεό – δηλαδή την ελευθερία μας επιλογής. Με χιλιάδες τρόπους, έχουμε το προνόμιο να διαλέγουμε αφ' εαυτού μας. Εδώ μαθαίνουμε από τις δύσκολες απαιτήσεις της προσωπικής εμπειρίας. Διακρίνουμε ανάμεσα στο καλό και το κακό. Μαθαίνουμε τη διαφορά μεταξύ του πικρού και του γλυκού. Μαθαίνουμε ότι οι αποφάσεις προσδιορίζουν τον προορισμό.

Είμαι βέβαιος ότι αφήσαμε τον Πατέρα μας με την ακαταμάχητη επιθυμία να επιστρέψουμε σε Εκείνον, ώστε να μπορέσουμε να κερδίσουμε την υπερύψωση που Εκείνος σχεδίασε για εμάς και που εμείς οι ίδιοι τόσο πολύ θέλαμε. Μολονότι έχουμε αφεθεί για να βρούμε και να ακολουθήσουμε αυτό το μονοπάτι που θα μας οδηγήσει πίσω στον Πατέρα μας στους Ουρανούς, δεν μας έστειλε εδώ χωρίς οδηγίες και καθοδήγηση. Αντιθέτως, μας έχει δώσει τα

εργαλεία που χρειαζόμαστε και θα μας βοηθήσει καθώς επιζητούμε τη βοήθειά Του και προσπαθούμε να κάνουμε τα πάντα εντός των δυνάμεών μας για να υπομείνουμε μέχρι τέλους και να κερδίσουμε αιώνια ζωή.

Για να μας βοηθήσει στην καθοδήγηση, έχουμε τα λόγια του Θεού και του Υιού Του, τα οποία βρίσκονται στις άγιες γραφές μας. Έχουμε τη συμβουλή και τις διδασκαλίες των προφητών του Θεού. Ζωτικής σημασίας, μας έχει δοθεί ένα τέλει παράδειγμα να ακολουθήσουμε –δηλαδή το παράδειγμα του Κυρίου και Σωτήρος μας, Ιησού Χριστού– και έχουμε λάβει οδηγίες να ακολουθήσουμε αυτό το παράδειγμα. Είπε ο Ίδιος ο Σωτήρας: «Ελα, ακολούθησε με»². «Τα έργα που είδατε εμένα να κάνω, αυτά θα κάνετε επίσης κι εσείς»³. Έθεσε το ερώτημα: «Τι είδους άνθρωποι πρέπει να είστε;» Και κατόπιν απήντησε: «Αληθινά, σας λέω, ακριβώς όπως είμαι εγώ»⁴. «Σημάδευσέ το μονοπάτι και έδειξε τον δρόμο»⁵.

Καθώς κοιτάζουμε προς τον Ιησού ως το Παράδειγμά μας και καθώς ακολουθούμε τα βήματά Του, μπορούμε να επιστρέψουμε με ασφάλεια στον Επουράνιο Πατέρα μας για να ζήσουμε με Εκείνον για πάντα. Ο προφήτης Νεφί είπε: «Αν δεν υπομείνει κανείς ως το τέλος, στο να ακολουθεί το παράδειγμα τού ζώντος Θεού, δεν μπορεί να σωθεί»⁶.

Μία γυναίκα, κάθε φορά που αφηγείτο εμπειρίες που είχε από την επίσκεψή της στους Αγίους Τόπους, αναφώνουσε: «Περπάτησα εκεί όπου περπάτησε ο Ιησούς!»

Ήταν στα περίχωρα όπου έζησε και δίδαξε ο Ιησούς. Ίσως στάθηκε σε έναν βράχο στον οποίον Εκείνος κάποτε στάθηκε ή κοίταζε μία οροσειρά την οποία Εκείνος κάποτε είχε παρατηρήσει. Οι εμπειρίες από μόνες τους ήταν συγκλονιστικές για εκείνην, αλλά σωματικώς το να περπατήσουμε εκεί όπου περπάτησε ο Ιησούς είναι λιγότερο σημαντικό από το να περπατούμε όπως περπάτησε Εκείνος. Το να μιμούμεθα τις πράξεις Του και να ακολουθούμε το παράδειγμά Του είναι κατά πολύ πιο σημαντικά από το να προσπαθούμε να βρούμε τι έχει απομείνει από τις ατραπούς που Εκείνος βάδισε στη θνητότητα.

Όταν ο Ιησούς έκανε σε έναν συγκεκριμένο πλούσιο άνδρα την πρόσκληση: «Έλα, ακολούθα με»⁷, δεν είχε σκοπό απλώς να Τον ακολουθήσει ο πλούσιος άνδρας επάνω και κάτω στους λόφους και τις κοιλάδες της υπαίθρου.

Δεν χρειάζεται να βαδίσουμε στις ακτές της Γαλιλαίας ή ανάμεσα στους λόφους της Ιουδαίας για να βαδίσουμε εκεί όπου βάδισε ο Ιησούς. Όλοι μας μπορούμε να βαδίσουμε στο μονοπάτι που Εκείνος βάδισε, όταν επιλέγουμε να Τον ακολουθούμε καθώς ταξιδεύουμε μέσα στη θνητότητα, με τα λόγια Του να ηχούν στα αφτιά μας, το Πνεύμα Του να γεμίζει την καρδιά μας και τις διδασκαλίες Του να καθοδηγούν τη ζωή μας. Το παράδειγμά Του φωτίζει τον δρόμο. Ο Ιησούς είπε: «Εγώ είμαι ο δρόμος, και η αλήθεια, και η ζωή»⁸.

Καθώς εξετάζουμε το μονοπάτι στο οποίο βάδισε ο Ιησούς, θα δούμε ότι Του πήρε πολλές από τις ίδιες δυσκολίες που εμείς θα αντιμετωπίσουμε στη ζωή.

Για παράδειγμα, ο Ιησούς περπάτησε στο μονοπάτι της απογοητεύσεως. Μολοντί βίωσε πολλές απογοητεύσεις, μία από τις πιο οδυνηρές περιγράφηκε στον θρήνο Του για την Ιερουσαλήμ καθώς έκλεινε τη δημόσια διακονία Του. Τα τέκνα του Ισραήλ είχαν απορρίψει

την ασφάλεια της προστατευτικής φτερούγας που Εκείνος τούς είχε προσφέρει. Καθώς κοίταζε την πόλη που σύντομα θα αφηνόταν προς καταστροφή, κατακλύστηκε από συναισθήματα βαθιάς λύπης. Με αγωνία, αναφώνησε: «Ιερουσαλήμ, Ιερουσαλήμ, αυτή που φονεύει τους προφήτες, και που λιθοβολεί εκείνους που αποστέλλονται σ' αυτή, πόσες φορές θέλησα να συνάξω τα παιδιά σου, με τον ίδιο τρόπο που η κότα μαζεύει τα κλωσσόπουλα κάτω από τις φτερούγες της, και δεν θελήσατε;»⁹

Ο Ιησούς περπάτησε στο μονοπάτι του πειρασμού. Ο Εωσφόρος, αυτός ο πονηρός, συγκεντρώνοντας τη μεγαλύτερη ισχύ του, την πιο δελεαστική σοφιστεία του, έβαλε σε πειρασμό Εκείνον που είχε νηστέψει για 40 ημέρες και 40 νύχτες. Ο Ιησούς δεν υπέκυψε. Αντιθέτως, αντιστάθηκε σε κάθε πειρασμό. Τα αποχαιρετιστήρια λόγια Του: «Πήγαινε, σατανά»¹⁰.

Ο Ιησούς περπάτησε στο μονοπάτι του πόνου. Σκεφθείτε τη Γεθσημανή, όπου «καθώς ήρθε σε αγωνία... ο ιδρώτας του σαν θρόμβοι αίματος που κατέβαιναν στη γη»¹¹. Και κανείς δεν μπορεί να ξεχάσει τα Πάθη Του επί του οδυνηρού σταυρού.

Καθένας από εμάς θα περπατήσει στο μονοπάτι της απογοητεύσεως, ίσως λόγω μίας χαμένης ευκαιρίας, μίας κακής χρήσεως δυνάμεως, επιλογών ενός αγαπημένου ατόμου ή μίας επιλογής που κάνουμε εμείς οι ίδιοι. Το μονοπάτι του πειρασμού επίσης θα είναι το μονοπάτι καθενός. Διαβάζουμε στο 29ο τμήμα από το Διδαχή και Διαθήκες: «Και είναι απαραίτητο ο διάβολος να βάζει σε πειρασμό τα τέκνα των ανθρώπων, ειδάλλως δε θα μπορούσαν να αποφασίζουν και να ενεργούν αφ' εαυτού τους»¹².

Ομοίως θα περπατήσουμε στο μονοπάτι του πόνου. Εμείς, ως υπήρετες, δεν μπορούμε να αναμένουμε τίποτε περισσότερο απ' ό,τι ο Κύριος, ο οποίος άφησε τη θνητότητα

μόνον ύστερα από μεγάλο πόνο και δεινά.

Ενώ θα βρούμε στο μονοπάτι μας πικρή λύπη, μπορούμε επίσης να βρούμε μεγάλη ευτυχία.

Εμείς, μαζί με τον Ιησού, μπορούμε να περπατήσουμε στο μονοπάτι της υπακοής. Δεν θα είναι πάντοτε εύκολο, αλλά ας είναι το απόφθεγμά μας η κληρονομιά που μας κληροδότησε ο Σαμουήλ: «Δες, η υποταγή είναι καλύτερη από τη θυσία· η υπακοή, παρά το πάχος των κριαριών»¹³. Ας θυμόμαστε ότι το τελικό αποτέλεσμα της ανυπακοής είναι αιχμαλωσία και θάνατος, ενώ η ανταμοιβή για την υπακοή είναι ελευθερία και ζωή αιώνια.

Εμείς, μαζί με τον Ιησού, μπορούμε να περπατήσουμε στο μονοπάτι της υπηρέτησης. Σαν ένας ακτινοβόλος προβολέας καλοσύνης είναι η ζωή του Ιησού καθώς εκτέλεσε διακονία ανάμεσα στους ανθρώπους. Έδωσε δύναμη στα άκρα του ανάπηρου, όραση στα μάτια του τυφλού, ακοή στα αφτιά του κωφού.

Ο Ιησούς περπάτησε στο μονοπάτι της προσευχής. Μας δίδαξε πώς να προσευχόμαστε, δίδοντάς μας την όμορφη προσευχή που γνωρίζουμε ως Κυριακή Προσευχή. Και ποιος μπορεί να ξεχάσει την προσευχή Του στη Γεθσημανή: «Όχι το δικό μου θέλημα, αλλά το δικό σου ας γίνει»¹⁴;

Άλλες οδηγίες που μας έχει δώσει ο Σωτήρας, είναι διαθέσιμες στα δάχτυλά μας και βρίσκονται στις άγιες γραφές. Στην επί του Όρους ομιλία Του, μας λέει να είμαστε ελεήμονες, να είμαστε ταπεινοί, να είμαστε χρηστοί, να είμαστε αγνοί στην καρδιά, να είμαστε ειρηνοποιοί. Μας δίδει οδηγίες να υπερασπιζόμαστε με γενναιότητα τα πιστεύω μας, ακόμη και όταν μας χλευάζουν και μας καταδιώκουν. Μας ζητεί να αφήσουμε το φως μας να λάμπει, ούτως ώστε οι άλλοι να μπορούν να το δουν και μπορεί να επιθυμήσουν να δοξάσουν τον Πατέρα μας στους Ουρανοί. Μας διδάσκει να είμαστε ηθικώς καθαροί τόσο στις σκέψεις όσο

και στις πράξεις μας. Μας λέει ότι είναι κατά πολύ πιο σημαντικό να συγκεντρώνουμε θησαυρούς στους ουρανοί παρά επάνω στη γη¹⁵.

Οι παραβολές Του διδάσκουν με δύναμη και εξουσία. Με την αφήγηση του καλού Σαμαρείτη, μας διδάσκει να αγαπούμε και να υπηρετούμε τον πλησίον μας¹⁶. Στην παραβολή Του με τα τάλαντα, μας διδάσκει να βελτιωνόμαστε και να προσπαθούμε για τελείωση¹⁷. Με την παραβολή του χαμένου προβάτου, μας δίδει οδηγίες να διασώσουμε όσους έχουν φύγει από το μονοπάτι και έχουν χάσει τον δρόμο τους¹⁸.

Καθώς προσπαθούμε να θέσουμε τον Χριστό στο κέντρο της ζωής μας, μαθαίνοντας τα λόγια Του, ακολουθώντας τις διδασκαλίες Του και βαδίζοντας στο μονοπάτι Του, μας έχει υποσχεθεί να μοιρασθεί μαζί μας την αιώνια ζωή για την οποίαν πέθανε να κερδίσει. Δεν υπάρχει ανώτερος σκοπός από αυτόν, ώστε να επιλέξουμε να αποδεχθούμε την πειθαρχία Του και να γίνουμε μαθητές Του και να κάνουμε το έργο Του σε όλη τη ζωή μας. Τίποτε άλλο, καμία άλλη επιλογή που κάνουμε, δεν μπορεί να μας κάνει αυτό που Εκείνος μπορεί.

Καθώς σκέπτομαι αυτούς που έχουν προσπαθήσει πραγματικά να ακολουθήσουν το παράδειγμα του Σωτήρος και που έχουν βαδίσει στο μονοπάτι Του, έρχονται αμέσως στον μου τα ονόματα του Γκούσταβ και της Μάργκαρετ Γουάκερ -- δύο

από τα πιο ομοιάζοντα με τον τρόπο του Χριστού άτομα που έχω γνωρίσει ποτέ. Ήσαν γηγενείς Γερμανοί που είχαν μεταναστεύσει στον ανατολικό Καναδά και τους συνάντησα όταν υπηρετούσα ως πρόεδρος ιεραποστολής εκεί. Ο αδελφός Γουάκερ κέρδιζε τα προς το ζην ως κουρέας. Αν και είχαν περιορισμένες οικονομικές δυνατότητες, μοιράζονταν όλα όσα είχαν. Δεν είχαν ευλογηθεί με παιδιά, αλλά έτρεφαν όλους όσοι έμπαιναν στο σπίτι τους. Άνδρες και γυναίκες μάθησης και εκζήτησης έψαξαν αυτούς τους ταπεινούς, αγράμματους υπηρέτες του Θεού και θεώρησαν τους εαυτούς τους τυχερούς αν μπορούσαν να περάσουν μια ώρα στην παρουσία τους.

Το παρουσιαστικό τους ήταν συνηθισμένο, τα Αγγλικά τους ατελή και κάπως δύσκολα κατανοητά, το σπίτι τους ταπεινό. Δεν είχαν αυτοκίνητο, ούτε τηλεόραση ούτε έκαναν πράγματα στα οποία συνήθως ο κόσμος στρέφει την προσοχή του. Κι όμως οι πιστοί ακολούθησαν τον δρόμο για το σπίτι τους μόνο για να αισθανθούν το πνεύμα που ήταν εκεί. Το σπίτι τους ήταν ένα κομμάτι των ουρανών επάνω στη γη και το πνεύμα που ακτινοβολούσαν ήταν αγνό, γαλήνιο και καλοσυνάτο.

Κι εμείς μπορούμε να έχουμε αυτό το πνεύμα και μπορούμε να το μοιραζόμαστε με τον κόσμο καθώς περπατούμε στο μονοπάτι του Σωτήρος μας και ακολουθούμε το τέλειο παράδειγμά Του.

Διαβάζουμε τη νουθεσία στις Παροιμίες: «Στάθμιζε το βάδισμα των ποδιών σου»¹⁹. Καθώς το κάνουμε, θα έχουμε την πίστη, ακόμη και την επιθυμία, να βαδίζουμε στο μονοπάτι στο οποίο βάδιζε ο Ιησούς. Δεν θα έχουμε καμία αμφιβολία ότι είμαστε στο μονοπάτι το οποίο ο Πατέρας μας θα ήθελε να ακολουθήσουμε. Το παράδειγμα του Σωτήρος παρέχει το πλαίσιο για τα πάντα που κάνουμε και τα λόγια Του παρέχουν έναν συνεχή οδηγό. Το μονοπάτι Του θα μας οδηγήσει με ασφάλεια στο σπίτι. Είθε αυτή να είναι η ευλογία μας, προσεύχομαι, στο όνομα του Ιησού Χριστού, τον οποίον αγαπώ, τον οποίον υπηρετώ και για τον οποίον καταθέτω μαρτυρία, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Αβραάμ 3:25.
2. Κατά Λουκάν 18:22.
3. Νεφί Γ' 27:21.
4. Νεφί Γ' 27:27.
5. Διάζα Σνόου, «Με πόση σοφία κι αγάπη πολλή», *Υμνοι και παιδικά τραγούδια*, σελ. 19.
6. Νεφί Β' 31:16.
7. Κατά Λουκάν 18:22.
8. Κατά Ιωάννην 14:6.
9. Κατά Λουκάν 13:34.
10. Κατά Ματθαίον 4:10.
11. Κατά Λουκάν 22:44.
12. Διδαχή και Διαθήκες 29:39.
13. Α' Σαμουήλ 15:22.
14. Κατά Λουκάν 22:42.
15. Βλέπε Κατά Ματθαίον 5, 6.
16. Βλέπε Κατά Λουκάν 10:30-37.
17. Βλέπε Κατά Ματθαίον 25:14-30.
18. Βλέπε Κατά Λουκάν 15:4-7.
19. Παροιμίες 4:26.

Διδασκαλίες του καιρού μας

Από τον Οκτώβριο του 2014 έως τον Απρίλιο του 2014, τα μαθήματα της Μελχισεδικής Ιεροσύνης και της Ανακουφιστικής Εταιρείας την τέταρτη Κυριακή θα πρέπει να προετοιμάζονται από μία ή περισσότερες ομιλίες που δίδονται στη γενική συνέλευση Οκτωβρίου 2014. Τον Απρίλιο του 2015, οι ομιλίες μπορούν να επιλέγονται είτε από τη γενική συνέλευση Οκτωβρίου 2014 ή Απριλίου 2015. Οι πρόεδροι πασσάλου και περιφέρειας θα πρέπει να επιλέξουν ποιες ομιλίες θα χρησιμοποιηθούν στις περιοχές τους ή μπορούν να αναθέσουν αυτήν την ευθύνη σε επισκόπους και προέδρους κλάδου.

Οι ομιλίες είναι διαθέσιμες σε πολλές γλώσσες στο conference.lds.org.

Από τον Πρόεδρο Νίτερ Ούχτηνοφ
Δεύτερο Σύμβουλο στην Πρώτη Προεδρία

Αποκτώντας μαρτυρία για το φως και την αλήθεια

Η προσωπική σας μαρτυρία για το φως και την αλήθεια όχι μόνον θα ευλογήσει εσάς και τους απογόνους σας εδώ στη θνητότητα, αλλά θα σας συνοδεύει σε όλη την αιωνιότητα.

Ως κυβερνήτης αερογραμμών, πέταξα αμέτρητες ώρες επάνω από ηπείρους και ωκεανούς κατά το σκότος της νύχτας. Το να παρατηρώ τον νυκτερινό ουρανό έξω από το παράθυρο του πιλοτηρίου μου, ειδικώς τον Γαλαξία, συχνά με έκανε να θαυμάζω την απεραντοσύνη και το βάθος των δημιουργημάτων του Θεού -- αυτό που περιγράφουν οι γραφές ως «κόσμος χωρίς αριθμό»¹.

Ήταν λιγότερο από έναν αιώνα πριν που οι περισσότεροι αστρονόμοι συμπέραναν ότι ο Γαλαξίας μας ήταν ο μοναδικός στο σύμπαν². Υπέθεταν ότι τα πάντα πέρα από τον γαλαξία μας ήταν ένα τεράστιο τίποτε, ένα άπειρο κενό -- άδειο, κρύο και χωρίς αστέρια, φως και ζωή.

Καθώς τα τηλεσκόπια έγιναν πιο εξεζητημένα --συμπεριλαμβανομένων

τηλεσκοπίων που μπορούσαν να εκτοξευθούν στο διάστημα-- οι αστρονόμοι άρχισαν να αντιλαμβάνονται μία θεαματική, σχεδόν αδιανόητη αλήθεια: το σύμπαν είναι τόσο πολύ μεγαλύτερο απ' όσο είχε πιστέψει κανείς κατά το παρελθόν που το κάνει πολύ δύσκολο να το κατανοήσουμε και οι ουρανοί είναι γεμάτοι αναρίθμητους γαλαξίες, αφάνταστα μακριά από εμάς, περιέχων ο καθένας εκατοντάδες δισεκατομμύρια αστεριών³.

Σε μία πολύ σύντομη χρονική περίοδο, η κατανόησή μας για το σύμπαν άλλαξε διά παντός.

Σήμερα μπορούμε να δούμε ορισμένους από αυτούς τους μακρινούς γαλαξίες⁴.

Γνωρίζουμε ότι είναι εκεί.

Είναι εκεί για πάρα πολύ καιρό.

Όμως προτού αποκτήσει η ανθρωπότητα όργανα αρκετά δυνατά

για να συλλέξουν ουράνιο φως και να κάνουν θεατούς αυτούς τους γαλαξίες, δεν πιστεύαμε ότι ήταν δυνατόν ένα τέτοιο πράγμα.

Η απεραντοσύνη του σύμπαντος δεν άλλαξε εξαιφνης, αλλά η ικανότητά μας να δούμε και να καταλάβουμε αυτήν την αλήθεια άλλαξε εντυπωσιακά. Και με αυτό το μεγαλύτερο φως, η ανθρωπότητα εισήχθη σε ένδοξες σκηνές που δεν είχαμε ποτέ πριν φαντασθεί.

Είναι δύσκολο να πιστέψουμε αυτό που δεν μπορούμε να δούμε

Υποθέστε ότι μπορούσατε να ταξιδέψετε πίσω στον χρόνο και να έχετε μία συζήτηση με ανθρώπους που έζησαν πριν από χίλια ή ακόμη και εκατό χρόνια. Φαντασθείτε να προσπαθείτε να τους περιγράψετε ορισμένες από τις σύγχρονες τεχνολογίες τις οποίες εσείς και εγώ παίρνουμε ως δεδομένες σήμερα. Παραδείγματος χάριν, τι θα μπορούσαν να σκεφθούν εκείνοι οι άνθρωποι για εμάς, αν τους λέγαμε ιστορίες για τζάμπο, φούρνους μικροκυμάτων, εύχρηστες συσκευές που περιέχουν τεράστιες ψηφιακές βιβλιοθήκες και βίντεο των εγγονιών μας που μοιραζόμαστε αυτοστιγμεί με εκατομμύρια ανθρώπων σε όλον τον κόσμο;

Ορισμένοι ενδεχομένως να μας πίστευαν. Οι περισσότεροι θα χλεύαζαν, θα αντετίθεντο ή ίσως μέχρι που θα επιζητούσαν να μας κάνουν να σωπάσουμε ή να μας βλάψουν. Ορισμένοι ενδεχομένως να επιχειρούσαν να εφαρμόσουν τη λογική, τον ορθολογισμό και γεγονότα όπως τα γνωρίζουν, για να δείξουν ότι έχουμε παραπλανηθεί, είμαστε ανόητοι ή

ακόμη και επικίνδυνοι. Ενδεχομένως να μας καταδικάζαν που θα επιχειρούσαμε να παραπλανήσουμε άλλους.

Όμως ασφαλώς αυτοί οι άνθρωποι θα έκαναν εντελώς λάθος. Ενδεχομένως να είχαν καλές προθέσεις και να ήσαν ειλικρινείς. Ενδεχομένως να αισθάνονταν απολύτως θετικά για την άποψή τους. Όμως δεν θα μπορούσαν απλώς να δουν ευκρινώς, επειδή δεν είχαν λάβει ακόμη το πιο ολοκληρωμένο φως της αλήθειας.

Η υπόσχεση για φως

Φαίνεται ότι είναι χαρακτηριστικό της ανθρωπότητας να υποθέτουμε ότι έχουμε δίκιο ακόμη και όταν έχουμε άδικο. Και αν έτσι έχουν τα πράγματα, τι ελπίδα υπάρχει για οποιονδήποτε από εμάς; Είμαστε προορισμένοι να περιφερόμαστε άσκοπα σε έναν ωκεανό αντικρουόμενων πληροφοριών, εγκαταλελειμμένοι σε μία σχεδία που έχουμε ενώσει ανεπαρκώς από τις δικές μας προκαταλήψεις;

Είναι δυνατόν να βρούμε την αλήθεια;

Σκοπός των σχολίων μου είναι να διακηρύξω το χαρούμενο μήνυμα ότι ο Ίδιος ο Θεός --ο Κύριος των Δυνάμεων που γνωρίζει όλη την αλήθεια-- έχει δώσει στα παιδιά Του την υπόσχεση ότι μπορούν να γνωρίζουν την αλήθεια αφ' εαυτού τους.

Παρακαλώ, σκεφθείτε το μέγεθος αυτής της υπόσχεσης:

Ο Παντοτινός και Παντοδύναμος Θεός, ο Δημιουργός αυτού του τεράστιου σύμπαντος, θα μιλήσει σε όσους Τον προσεγγίζουν με ειλικρινή καρδιά και αληθινή πρόθεση.

Θα τους μιλήσει σε όνειρα, οράματα, σκέψεις και συναισθήματα.

Θα μιλήσει με έναν τρόπο που είναι αλάνθαστος και που υπερβαίνει την ανθρώπινη εμπειρία. Θα τους δώσει ουράνια κατεύθυνση και απαντήσεις για την προσωπική τους ζωή.

Φυσικά, θα υπάρξουν αυτοί που λοιδορούν και λένε ότι κάτι τέτοιο είναι απίθανο, ότι αν υπήρχε Θεός,

θα είχε καλύτερα πράγματα να κάνει από το να ακούει και να απαντά στην προσευχή ενός ατόμου.

Όμως σας λέω το εξής: Ο Θεός ενδιαφέρεται για εσάς. Θα σας ακούσει και θα απαντήσει στις προσωπικές ερωτήσεις σας. Οι απαντήσεις στις προσευχές σας θα έλθουν με τον δικό Του τρόπο και στον δικό Του χρόνο και, συνεπώς, πρέπει να μάθετε να ενωτίζετε τη φωνή Του. Ο Θεός θέλει να βρείτε την οδό πίσω σε Εκείνον και ο Σωτήρας είναι η οδός⁵. Ο Θεός θέλει να μάθετε για τον Υιό Του, Ιησού Χριστό και να βιώσετε τη βαθιά γαλήνη και αγαλλίαση που προέρχονται όταν ακολουθούμε το μονοπάτι της θείας ιδιότητας του μαθητού.

Αγαπητοί μου φίλοι, ορίστε ένα εντελώς σαφές πείραμα, με την εγγύηση του Θεού, το οποίο βρίσκεται σε ένα βιβλίο αρχαίας γραφής διαθέσιμο σε κάθε άνδρα, γυναίκα και παιδί πρόθυμο να το δοκιμάσει:

Πρώτον, πρέπει να αναζητήσετε τον λόγο του Θεού. Αυτό σημαίνει διάβασμα των γραφών και μελέτη των λόγων των αρχαίων καθώς και των σύγχρονων προφητών αναφορικάς προς το αποκατεστημένο Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού -- όχι με πρόθεση για αμφισβήτηση ή επίκριση αλλά με ειλικρινή επιθυμία να ανακαλύψετε την αλήθεια. Συλλογισθείτε πράγματα που θα αισθανθείτε και προετοιμάστε τον νου σας να λάβει την αλήθεια⁶. «Εστω κι αν δεν μπορείτε τίποτα περισσότερο από το να επιθυμείτε να πιστέψετε, αφήστε αυτήν την επιθυμία να δουλέψει μέσα σας... ώστε να μπορέσετε να κάνετε χώρο για [τον λόγο του Θεού]»⁷.

Δεύτερον, πρέπει να σκεφθείτε, να συλλογισθείτε, να προσπαθήσετε ατρόμητα να πιστεύετε⁸ και να είστε ευγνώμονες για το πόσο ελεήμων είναι ο Κύριος με τα τέκνα Του από την εποχή του Αδάμ ως την ημέρα μας, παρέχοντας προφήτες, βλέποντες και αποκαλυπτές να ηγούνται της Εκκλησίας Του και να μας βοηθούν να βρούμε τον δρόμο πίσω σε Εκείνον.

Τρίτον, πρέπει να ζητήσετε από τον Επουράνιο Πατέρα σας, στο όνομα του Υιού Του, Ιησού Χριστού, να φανερώσει την αλήθεια της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών. Ζητήστε με ειλικρινή καρδιά και με πραγματική πρόθεση, έχοντας πίστη στον Χριστό⁹.

Υπάρχει επίσης ένα *τέταρτο* βήμα, δοθέν σε εμάς από τον Σωτήρα: «Αν κάποιος θέλει να κάνει το θέλημα [του Θεού], θα γνωρίσει για τη διδασκαλία, αν είναι από τον Θεό ή αν εγώ μιλάω από τον εαυτό μου»¹⁰. Με άλλα λόγια, όταν προσπαθείτε να επαληθεύσετε την αλήθεια των αρχών του Ευαγγελίου, πρέπει πρώτα να τις ζείτε. Δοκιμάστε ευαγγελικές διδασχές και διδασκαλίες της Εκκλησίας στη δική σας ζωή. Κάντε το με αληθινή πρόθεση και ακατάλυτη πίστη στον Θεό.

Αν κάνετε αυτά τα πράγματα, έχετε την υπόσχεση του Θεού --ο οποίος δεσμεύεται από τον λόγο Του¹¹-- ότι θα σας φανερώσει την αλήθεια με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος. Θα σας δώσει μεγαλύτερο φως που θα σας επιτρέψει να κοιτάξετε μέσα στο σκότος και να είστε μάρτυρες αφάνταστα ένδοξων σκηνών ασύλληπτων για τη θνητή όραση.

Ορισμένοι μπορεί να πουν ότι τα βήματα είναι πάρα πολύ δύσκολα ή ότι δεν αξίζουν την προσπάθεια. Όμως, προτείνω ότι αυτή η προσωπική μαρτυρία για το Ευαγγέλιο και την Εκκλησία είναι το πιο σημαντικό πράγμα που μπορείτε να κερδίσετε σε τούτη τη ζωή. Όχι μόνον θα σας ευλογήσει και θα σας καθοδηγήσει κατά τη διάρκεια αυτής της ζωής, αλλά επίσης θα έχει άμεση επίπτωση στη ζωή σας σε όλη την αιωνιότητα.

Τα του Πνεύματος μπορούν να γίνουν κατανοητά μόνον με το Πνεύμα

Επιστήμονες πάσχισαν να καταλάβουν το μέγεθος του σύμπαντος, έως ότου τα όργανα έγιναν αρκετά εξεζητημένα για να συγκεντρώσουν μεγαλύτερο φως, ώστε μπόρεσαν να

καταλάβουν μία πιο ολοκληρωμένη αλήθεια.

Ο Απόστολος Παύλος δίδαξε μία παράλληλη αρχή αναφορικά προς την πνευματική γνώση. «Ο φυσικός άνθρωπος, όμως, δεν δέχεται αυτά που ανήκουν στο Πνεύμα του Θεού» έγραφε στους Κορινθίους «επειδή είναι σ' αυτόν μωρία, και δεν μπορεί να τα γνωρίσει· για τον λόγο ότι, ανακρίνονται με πνευματικό τρόπο»¹².

Με άλλα λόγια, αν θέλετε να αναγνωρίσετε την πνευματική αλήθεια, πρέπει να χρησιμοποιήσετε τα σωστά εργαλεία. Δεν μπορείτε να κατανοήσετε την πνευματική αλήθεια με εργαλεία που δεν είναι εις θέσιν να την εντοπίσουν.

Ο Σωτήρας μάς έχει πει στην εποχή μας: «Εκείνο που είναι από το Θεό, είναι φως. Και αυτός που δέχεται φως, και συνεχίζει με το Θεό, λαβαίνει περισσότερο φως. Και αυτό το φως γίνεται λαμπρότερο και ακόμα πιο λαμπρό μέχρι την τέλεια ημέρα»¹³.

Όσο περισσότερο προσκλίνουμε την καρδιά και τον νου μας προς τον Θεό, τόσο περισσότερο φως ενσταλάζεται στην ψυχή μας. Και κάθε φορά που επιζητούμε προθύμως και ενθέρμως αυτό το φως, υποδεικνύουμε στον Θεό την ετοιμότητά μας να λάβουμε περισσότερο φως. Σταδιακά, πράγματα που πριν έμοιαζαν ασαφή, σκοτεινά και απόμακρα, γίνονται ξεκάθαρα, λαμπρά και οικεία σε εμάς.

Ομοίως, αν απομακρυνθούμε από το φως του Ευαγγελίου, το δικό μας φως αρχίζει να θολώνει –όχι σε μία ημέρα ή μία εβδομάδα αλλά σταδιακά με τον καιρό-- έως ότου κοιτάξουμε πίσω και δεν μπορούμε ακριβώς να καταλάβουμε γιατί πιστέψαμε ποτέ ότι το Ευαγγέλιο ήταν αληθινό. Η προηγούμενη γνώση μας μπορεί ακόμη να μας φανεί ανόητη, διότι αυτό που κάποτε ήταν τόσο ξεκάθαρο, έχει γίνει ξανά θολό, ασαφές και απόμακρο.

Γι' αυτό ο Παύλος επέμενε ότι το μήνυμα του Ευαγγελίου είναι μωρία

σε όσους χάνονται «σε [αυτούς], όμως, που [σώζονται] είναι δύναμη Θεού»¹⁴.

Δεν υπάρχει η δοκιμή του βάμματος ηλιοτροπίου

Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών είναι ένα μέρος για άτομα με κάθε είδους μαρτυρία. Υπάρχουν ορισμένα μέλη της Εκκλησίας των οποίων η μαρτυρία είναι βέβαιη και καίει λαμπρά μέσα τους. Άλλοι ακόμη πασχίζουν να μάθουν αφ' εαυτού τους. Η Εκκλησία αποτελεί το σπίτι για όλους που συγκεντρώνονται, ασχέτως του βάθους ή του ύψους της μαρτυρίας μας. Δεν γνωρίζω καμία πινακίδα στις θύρες των οικημάτων συγκεντρώσεών μας που να λέει: «Η μαρτυρία σας πρέπει να είναι τόσο υψηλή για να εισέλθετε».

Η Εκκλησία δεν είναι μόνον για τέλειους ανθρώπους, αλλά για όλους να «έλθουν» προς το Χριστό, και [να] τελειοποιηθ[ούν] με αυτόν»¹⁵. Η Εκκλησία είναι για ανθρώπους σαν εσάς και σαν εμένα. Η Εκκλησία είναι ένα μέρος καλωσορίσματος και γαλούχησης, όχι διαχωρισμού ή επίκρισης. Είναι ένα μέρος όπου προσεγγίζουμε για να ενθαρρύνουμε, ανυψώνουμε και υποστηρίζουμε ο ένας τον άλλον καθώς ακολουθούμε την ατομική μας αναζήτηση της θείας αλήθειας.

Στο τέλος, είμαστε όλοι οδοιπόροι επιζητούντες το φως του Θεού καθώς ταξιδεύουμε στο μονοπάτι της ιδιότητας του μαθητού. Δεν καταδικάζουμε άλλους για την ποσότητα φωτός που μπορεί να έχουν ή να μην έχουν. Αντιθέτως, καλλιεργούμε και παροτρύνουμε όλο το φως έως ότου γίνει ξεκάθαρο, λαμπρό και αληθινό.

Μία υπόσχεση προς όλους

Ας αναγνωρίσουμε ότι συχνότατα η απόκτηση μαρτυρίας δεν είναι έργο ενός λεπτού, μίας ώρας ή μίας ημέρας. Δεν είναι μια κι έξω. Η διαδικασία της συλλογής πνευματικού φωτός είναι η αναζήτηση μιας ζωής.

Η μαρτυρία σας για τον ζώντα Υιό του Θεού και την αποκατεστημένη Του Εκκλησία, την Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, μπορεί να μην έλθει τόσο γρήγορα όσο επιθυμείτε, αλλά μπορώ να σας υποσχεθώ το εξής: αν κάνετε αυτό που σας αναλογεί, θα έλθει.

Και θα είναι ένδοξο.

Σας προσφέρω την προσωπική μαρτυρία μου ότι πνευματική αλήθεια θα γεμίσει την καρδιά σας και θα φέρει φως στο πνεύμα σας. Θα σας αποκαλύψει αμιγή διάνοια με υπέροχη αγαλλίαση και επουράνια γαλήνη. Το έχω βιώσει αυτό αφ' εαυτού μου με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος.

Όπως υπόσχονται οι αρχαίες γραφές, η ανείπωτη παρουσία του Πνεύματος του Θεού θα σας κάνει να ψάλλετε το τραγούδι της λυτρωτικής αγάπης,¹⁶ θα σηκώσει τα μάτια σας προς τους ουραμούς και θα υψώσει τη φωνή σας σε δοξολογία προς τον Ύψιστο Θεό, το Καταφύγιό σας, την Ελπίδα σας, τον Προστάτη σας, τον Πατέρα σας. Ο Σωτήρας υποσχέθηκε ότι αν ζητήσετε, θα βρείτε¹⁷.

Καταθέτω μαρτυρία ότι αυτό είναι αληθινό. Αν επιζητήσετε την αλήθεια του Θεού, αυτό που τώρα φαίνεται θολό, εκτός εστίασης, και μακρινό, σταδιακά θα αποκαλυφθεί και θα διευκρινισθεί και θα γίνει κοντά στην καρδιά σας με το φως της χάρις του Θεού. Ενδοξες πνευματικές σκηνές, αφάνταστες για το ανθρώπινο μάτι, θα σας αποκαλυφθούν.

Είναι η μαρτυρία μου ότι αυτό το πνευματικό φως είναι προσιτό σε κάθε τέκνο του Θεού. Θα διαφωτίσει τον νουν σας και θα φέρει ίαση στην καρδιά σας και αγαλλίαση στις ημέρες σας. Αγαπητοί φίλοι μου, παρακαλώ μην καθυστερείτε τη στιγμή να επιζητήσετε και να ενδυναμώσετε τη δική σας προσωπική μαρτυρία για το θείο έργο του Θεού, δηλαδή το έργο φωτός και αλήθειας.

Η προσωπική σας μαρτυρία για το φως και την αλήθεια όχι μόνον

θα ευλογήσει εσάς και τους απογόνους σας εδώ στη θνητότητα, αλλά θα σας συνοδεύει επίσης σε όλη την αιωνιότητα, σε κόσμους χωρίς τέλος. Δίδω μαρτυρία για αυτό και σας αφήνω την ευλογία μου στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Μωυσή 1:33.
2. Βλέπε Μάρσια Μπαρτουσιάκ, *The Day We Found the Universe* (2009), xii. Με εκπλήσσει πάντοτε ότι μπορούμε να είμαστε τόσο πεπεισμένοι για τα συμπεράσματά μας. Ενίοτε η πεποίθησή μας είναι τόσο μεγάλη, που υποθέτουμε ότι έχουμε όλη την αλήθεια που υπάρχει. Ως παράδειγμα: «Ο Σάμιον Νιούκομπ, κοσμήτωρ της αμερικανικής αστρονομίας στα τέλη του δεκάτου ενάτου αιώνα, παρατήρησε σε μία καθέρωση αστεροσκοπείου το 1887 ότι “όσον αφορά στην αστρονομία... φαίνεται ότι προσεγγίζουμε γρήγορα τα όρια της γνώσεώς μας. ...Το αποτέλεσμα είναι ότι το έργο που πράγματι απασχολεί την προσοχή του αστρονόμου είναι λιγότερο η ανακάλυψη νέων πραγμάτων παρά η επεξήγηση των ήδη γνωστών”» (Bartusiak, xv).
3. Είναι ενδιαφέρον να σκεφθούμε το Μωυσή 1:33, 35 δεδομένης αυτής της «πρόσφατης» ανακάλυψης. Το βιβλίο του Μωυσή στο Πολύτιμο Μαργαριτάρι απεκαλύφθη στον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ τον Ιούνιο του 1830, σχεδόν έναν αιώνα προτού ο Έντουιν Χαμπλ ανακοινώσει την ανακάλυψή του των μακρινών γαλαξιών.
4. Βλέπε, για παράδειγμα, the Hubble Heritage Image Gallery στο heritage.stsci.edu/gallery/gallery.html.
5. Βλέπε Κατά Ιωάννην 14:6.
6. Βλέπε Νεφί Γ΄ 17:3.
7. Άλμα 32:27.
8. Βλέπε Διδαχή και Διαθήκες 67:3.
9. Βλέπε Μορόνι 10:3-5.
10. Κατά Ιωάννην 7:17. Βλέπε, επίσης, Ψαλμοί 25:14, Κατά Ιωάννην 3:21.
11. Βλέπε Διδαχή και Διαθήκες 82:10.
12. Προς Κορινθίους Α΄ 2:14.
13. Διδαχή και Διαθήκες 50:24.
14. Προς Κορινθίους Α΄ 1:18.
15. Μορόνι 10:32. Βλέπε, επίσης, Διδαχή και Διαθήκες 20:59.
16. Βλέπε Άλμα 5:26.
17. Βλέπε Διδαχή και Διαθήκες 88:63.

© 2014 υπό Intellectual Reserve, Inc. Διατηρούνται όλα τα δικαιώματα.
Printed in Germany. Έγκριση αγγλικού κειμένου: 6/14. Έγκριση μετάφρασης: 6/14. Μετάφραση του *Visiting Teaching Message, November 2014*.
Greek. 10871 133